

GALAKTIKA

437. SCI-FI // FANTASY // WEIRD

SZERGEJ
PAVLOV
SZALÓKI
VIKTÓRIA

BOUNDS // BOJTOR // LUPOFF
// ROSE // TWAIN

ATOMFÉREG A JÉG ALATT

CSÓTÁNYOK „KOLLEKTÍV EMLÉKEZETE”

100 MILLIÁRD FA

A FANTASZTIKUM LEGJAVA

ELŐFIZETŐKNEK
CSAK
2490 Ft
HAVONTA

ÁRA: 2990 FT // 8 €

**MILYEN ÁRAT VAGY HAJLANDÓ FIZETNI
AZ OTTHONODÉRT, A SZABADSÁGÉRT
- ÉS AZOKÉRT, AKIKET SZERETSZ?**

RENDELD MEG ITT: GALAKTIKABOLT.HU

REKONTÁR

Ötven évvel ezelőtt Barkács Béla kisiparos, az életével való általános elégedetlensége okán időgépet épített, hogy visszamenjen a múltba, és a fantasztikus regényekből jól ismert paradoxont előidézve megölje a nagyapját. Azonban egy kapcsoló hibás bekötése azt eredményezte, hogy átkattintásakor a gépezet fordítva lépett működésbe, és ő az ötven évvel későbbi jövőbe került. Ráadásul a megváltozott előjelű igénybevétel zárlatot idézett elő az áramkörökben, így balvégzetű mesteremberünk érkezéskor megpörkölődve ugrott ki az izzó roncsok közül.

Miután elsősegély nyújtása és orvosi megfigyelés céljából a mentők a legközelebbi kórházba szállították, ámulva vette tudomásul fatális tévedését, majd az ölébe pottyant helyzetben rejlő lehetőséget felismerve úgy döntött, kihasználja a modern technika vívmányait, hogy ha már a 20. században nem sikerült megélnie, a 21.-ben biztosítsa tulajdon jólétét. Ebben hasznára vált az általános mesteremberhiány, meg persze az is, hogy a megmaradt szakik kezében számára korábban elképzelhetetlen hatalom összpontosult.

Most itt él közöttünk, és félresikerült utazása ellenére voltaképpen elégedett. Számára a végtelen lehetőségek kora ez. Hiába kerül ki keze alól időnként egy-egy vízcsap, amiből a melegvíz helyett a hideg folyik, a hideg helyett meg az aktuális tőzsdeinfó, beszerelt villanykapcsolói pedig rendszeresen mást gyújtanak fel és oltanak le, mint a megrendelő szeretné, munkájára akkora az igény, hogy csak a legkritikább alkalmakkor jut le a parkba, kedvenc hobbijának hódolni, az ultizásnak.

Ezért elvégzett egy OKJ-s tanfolyamot, ami beváltta az internet és az MI rejtelseibe, s most a mesterséges agyak hathatós segítségével új találmányán dolgozik, mely reményei szerint nemcsak az ő, de az egész emberiség sorsát is gyökeresen megváltoztathatja: a szabadidőgépen.

Németh Attila
irodalmi szerkesztő

GALEKTIKA

XLVI. ÉVFOLYAM, 437. SZÁM // ALAPÍTVÁ 1972-BEN

Tiszteletbeli főszerkesztő: **Kuczka Péter**

Főszerkesztő: **Dr. Mund Katalin**

Lapigazgató: **Burger István**

Irodalmi szerkesztő: **Németh Attila**

(irodalom@galaktika.hu)

Tudományos szerkesztő: **Kovács „Tücsi” Mihály**

(kovacs.tucsi.mihaly@gmail.com)

Olvasószerkesztő: **Athén Melitta, Kasza Magdolna,
Nágel Tünde**

Kommunikáció: **Valentin Réka**

tel.: **06-70/944-8181** (kommunikacio@galaktika.hu)

Irodavezető: **Rövidné Szép Mónika**

(szekesztoseg@galaktika.hu)

Kreatív igazgató/címlap: **Varga Balázs**

A TANÁCSADÓ TESTÜLET TAGJAI:

Dr. Lukács Béla fizikus, a KFKI Részecske- és Magfizikai Kutatóintézetnek tudományos tanácsadója

Dr. Juhász Árpád geológus, a TV2 tanácsadója

Dr. Almár Iván csillagász, úrkutató, a Nemzetközi Asztronautikai Akadémia SETI munkacsoportjának tagja, a nemzetközi SETI bizottság korábbi alelnöke

Réz András esztéta

S. Sárdi Margit irodalomtörténész, egyetemi docens, a Magyar Scifitörténeti Társaság elnöke

Alföldi István ex-ügyvezető igazgató, Neumann János Számítógép-tudományi Társaság

Juhász György tartalommarketing-szakértő

Szerkesztőség: **1024 Bp., Fény u. 2.**

Tel: **06-1/457-02-50 // 06-70/948-48-02**

Nyitva: **H–P 10–16 óra között**

Kiadó: **Metropolis Media Group Kft.**

Felelős kiadó: **a Kft. ügyvezető igazgatója**

Nyomdai kivitelezés: **Érdi Rózsa Nyomda**

Felelős vezető: **Juhász László**

Előfizethető: kedvezményesen egy évre (12 szám, partneri kedvezményekkel) **29 880 Ft (2490 Ft/hó)** // Galaktika XL (12 Galaktika XL, partneri kedvezményekkel): **53 880 Ft/év (4490 Ft/hó)**
Partnereinknél a digitális Galaktika **2990 forint/db**

Az előfizetés teljesíthető átutalással: **Erste Bank**

11600006-00000002-03092158 vagy rózsaszín postautalványon a **Metropolis Media Group Kft., 1535 Bp. Pf. 746.** címre.

A megjegyzés rovatba kérjük beírni a kedvezményezett nevét és postázási címét!

Kanadában és az Egyesült Államokban előfizethető a **Pannonia**

Könyvesboltban: **www.pannonia.ca** // e-mail: **info@pannonia.ca**

Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza!

HU-ISSN 0133-2430

TÁMOGATÓINK:

irodó

**ny
szat**

Támogatja
a Magyar Kultúraért
Alapítvány

NOVELLÁK

- 6 Sydney J. Bounds:** A Csillaghajó-tervezet (első rész)
- 26 Szalóki Viktória:** Már nem kell döntened
- 34 Szergej Pavlov:** Amazonis, keleti jardang
- 56 Bojtor Iván:** Aulus Gellius 21. könyve
- 76 Richard A. Lupoff:** A peltonville-i rettenet
- 94 Cítte Rose:** Hideg axion
- 106 Mark Twain:** Eladva a Sátánnak

CIKKEK

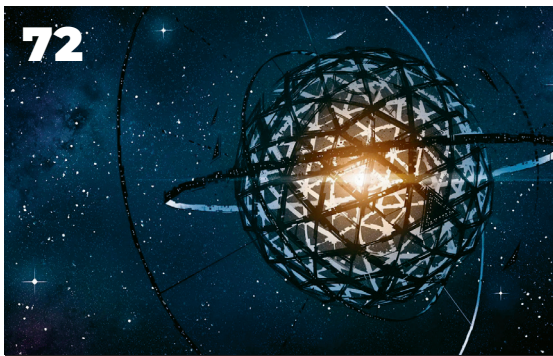
- 22 Fókusz
- 32 Zene
- 52 Gondolatátvitel
- 72 Obszervatórium
- 74 Film
- 89 Zöld jövő
- 90 Intelligens dizájn
- 92 Gálvölgyi Judit-megemlékezés
- 98 Képregény

GALAKTIKA XL

- 115 Edgar Rice Burroughs:** A Vénusz szökevénye (befejező rész)
- 168 Edgar Rice Burroughs:** A Vénusz varázslója
- 200 Zsoldos Endre:** Az Argosy és a science fiction 2.

22

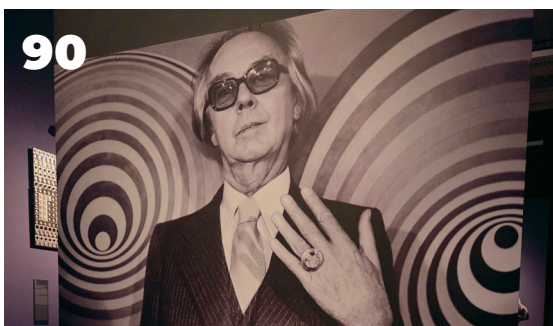
72

74

89

90

HŰSÍTŐ NYÁRI KÖNYVAKCIÓ!

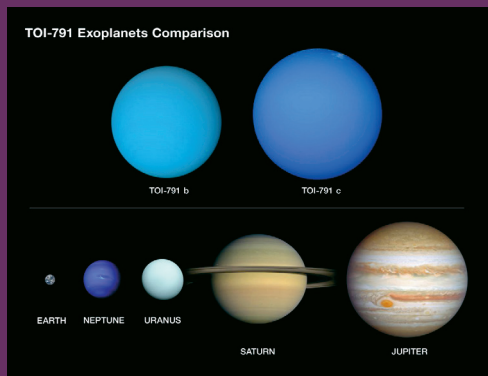
50 könyv
% kedvezménnyel
a Galaktikabolton!

RENDELD MEG ITT: GALAKTIKABOLT.HU

Az akció időtartama: augusztus 7-től 16-ig.
Az akció más akciókkal nem vonható össze!

VATTACUKOR BOLYGÓK

A NASA exobolygó-felmérési műholdja megtalálta a valaha felfedezett két „legfelfújtabb” világot. Bár akkora méretűek, mint a mi gázóriásaink, olyan könnyűek és levegősek, hogy sűrűségük látszólag a vattacukoréhoz hasonlítható. Ezek a szuperfelfújt bolygók nagyon ritkák.

Az egyik, a TOI-791 b, majdnem akkora, mint a Jupiter, de tömege annak csak három százaléka. Eközben a második bolygó, a TOI-791 c még nagyobb is a Jupiternél, de tömege annak csak 5,9 százaléka. Csupán egy maroknyi szuperfelfújt bolygóról tudunk, és az a tény, hogy ez a kettő ugyanabban a csillagrendszerben található, még izgalmasabb felfedezés.

Az adatok alapján a kutatók arra a következtetésre jutottak, hogy a szuperfelfújt bolygók szokatlanul hosszú pályával rendelkeznek, ami még ritkébb leletekké teszi őket.

Ezenkívül csillaguk körül olyan pályán keringenek, hogy gravitációjuk egymásra is hatással van. Ez befolyásolja a csillaguk előtti átvonulásaikat, és éppen ezt használták fel a tömegük kiszámításához.

A NASA szerint a kutatók abban reménykednek, hogy többet megtudnak a légkörük kémiai összetételéről, arról, hogy forgásuk hogyan befolyásolja az alakjukat. És hogy hogyan alakulnak ki.

– A jövő héten indulunk a Plútóra.

Katherine Cazalet üres tekintettel meredt a férjére, aki ilyen könnyedén döntött a jövőjéről.

– A Plútóra? – Úgy érezte, álmodik; azt hitte, csak képzelte, hogy Plútót mondott a férfi, de egyetlen pillantás az arcára meggyőzte róla, hogy amaz komolyan gondolja. Mély levegőt vett. – De az nagyon messze van...

Russell Cazalet egykedvűn bólintott. Tulajdonképpen oda sem figyelt. Ő elmondta, amit akart, és ezzel elintéztnek tekintette a dolgot.

– Öt hónap az út – csak ennyit vetett még oda, azzal rápattintotta a zárat a bőröndjére. – Mennem kell. Vár a munka.

Katherine figyelte, ahogy a férfi az ajtó felé indul. Férje szinte nem is érzékelte a jelenlétét, gondolatai már a közelgő értekezlet körül forogtak.

– Szeretnék egy kicsit többet tudni – szólt meg bátoritanul Katherine.

– Hogyne, Kate... majd később. Most nincs időm magyarázgatni.

Az ajtó halk kattanással csukódott be mögötte, és Katherine egyedül maradt a házban.

Leült. Végignézett a szobán – lakályos helyiség volt, a saját ízlése szerint rendezte be. Az egyik keleti falelemen beömlő napfény alaposan át is melegítette. Odakint kékllett a nyári égbolt, hullámszó domboldalok zöld sávja a távolban, virágba borultak a fák, és valahol egészen közel vidáman csicsergett egy kismadár.

Ez volt az otthona: a Föld, 2090-ben. Sikeres kormánytisztviselő felesége volt, így kényelemben élt. És egyáltalán nem akarta, hogy kiszakítsák innen, majd mint egy virágot átültessék a hideg, távoli Plútóra.

A ház tágas és levegős volt, a környező táj mesés. Saját szobalánya végezte a házi-

KATHERINE-NEK
SOSEM VOLT ÍNYÉ-
RE AZ ÖTLET, HOGY
A PLÚTÓRA JÖJJE-
NEK, ÉS MOST MÁR
GYŰLÖLNI KEZDTE.
FÖLD ALATT ÉLNI,
SZINTETIKUS
ÉTELEKET ENNI...

SYDENY J. BOUNDS

A CSILLAGHAJÓ- TERVEZET

munkát; a garázsban két elektromos kisautó várakozott; nemrég szerelték be a legújabb 3D-s képernyőt. Halk sóhaj hagyta el az ajkát. Ezekről le tudna mondani, ha muszáj...

Bekapcsolta a képernyőt. Puha vöröses-barna árnyalatok izzottak fel rajta – gesztenye, őzbarna, fakóbarna –, majd áttűntek damaszt és rózsavörös színekbe, végül haragos bíborba; tengerzöld formák örvénylettek, rézszín lángnyelvek táncoltak, azúrkék oszlopok emelkedtek a mélyből, aranygömbök olvadtak eggyé. A ritmus egyre gyorsult.

Katherine felismerte Lhote *Harmadik színszimfóniáját* – és noha ez volt az egyik kedvence, mégis kikapcsolta a képernyőt. Nem tudott figyelni.

Természetesen el fog menni a Plútóra – hiszen házasok, és ő szereti a férjét. Igaz, néha eltűnődött, vajon Russ is még min-

dig szereti-e őt. Halvány mosoly suhant át az ajkán. Mikor is esküdtek? Öt éve... elég hosszú ideje ahhoz, hogy megszokja Russ Cazalet természetét.

Ez a hirtelen bejelentés jellemző volt rá. A férfi soha, házasságuk alatt egyszer sem kérte ki a véleményét a jövőről. Ő hozta meg a döntéseket, Katherine pedig alkalmazkodott. Az *urához*, ahogy a régiek szokták volt mondani.

És most csak így egyszerűen... „A jövő héten indulunk a Plútóra.”

Semmi figyelmeztetés, semmi magyarázat, csak a puszta kijelentés. Egy pillanatra el is futotta a düh, de hamar elpárolgott. Elnevette magát. Ez annyira Russra vallott, hogy nem is tudott haragudni. Mindig így intézett mindent. Nem arról volt szó, hogy önző lett volna, egyszerűen eszébe sem jutott, hogy Katherine-nek saját tervei is le- ➞

hetnek. Ha egyszer elgondolkodott volna egy kicsit... de a fejét mindig túlságosan megtöltötték a saját elképzelései.

Harmincöt évesen már nagyra tört, és még magasabbra vágyott. Felfelé ívelt tisztviselői pályája, magas pozíciót szántak neki a közigazgatásban. Katherine büszke volt rá, de kicsit magányos is. Nem könnyű egy olyan férj mellett, aki sosem értékeli, amit érte tesz – aki magától értetődőnek vesz mindent.

Eddig persze nem számított igazán. Voltak saját barátai, élhette a maga életét. Vezette a háztartást, és háziasszonyként helyt állt, amikor Russ üzleti ismerősöket hívott vacsorára – a férfinak nem volt szüksége barátokra, hiszen azok nem lendíthették előre a karrierjét. Kapcsolatuk inkább arról szólt, hogy kölcsönösen elviselték egymást, és Katherine úgy vélte, rengeteg más házaspár jár ugyanebben a cipőben.

Talán másként alakult volna minden, ha a gyermekük életben marad. Bár ismerve Russt, ebben erősen kételkedett. Három éve mondták ki az orvosok, hogy nem lehet több gyermeke. A műtét, amely megmentette az életét, egyúttal meddővé is tette.

A Földön már megtalálta a helyét, beletördött a sorsába. A Plútón viszont más lesz; hogy mennyire más, azt elképzelni sem tudta.

Három hete indult el a Földről az űrhajó, megfontoltan gyorsított atomhajtóműveivel. Cazalet még mindig magyarázott, ezúttal a másodtisztnek – a kapitány már elővigyázatosabb lett, és inkább a kabinjába húzódott.

– Elkerülhetetlen volt, hogy engem hívjanak, azután, ahogy a Csatorna-gát ügyét elintéztam. Előtte persze én korrigáltam a skandináv országok vízrendszerét – hogy az atlanti űrkikötő körül kialakult káoszról

ne is beszéljek. Megannyi más problémát is megoldottam már. Most pedig a Csillaghajó-tervezet következik...

Katherine az étkező- és társalgóhelyiségként is szolgáló keskeny hajókabin túloldaláról figyelte, és újra rácsodálkozott férje bőbeszédűségére. Russell Cazalet számára Russell Cazalet volt a világegyetem legérdekesebb jelensége – így természetesnek vette, hogy ő legyen minden beszélgetés kizárólagos témája. Az meg sem fordult a fejében, hogy mások esetleg unják már a Russ Cazaletből álló örökmenüt.

Külön hangot használt, amikor magáról beszélt. Nem fennhéjázót, inkább nyugodt magabiztosságot sugárzót. Szívességet tett azzal, hogy mások tudtára adta saját rendkívüli képességeit. Noha első személyben beszélt, nyilvánvaló volt, hogy harmadikban gondolkodik magáról. Mintha kettős személyisége lett volna, és az egyikkel írta a másik életrajzát.

– Bizonyára hallott már a Csillaghajó-tervezetről. Csodálatos elképzelés! Most, hogy a Naprendszer bolygóit felfedeztük, ideje más csillagrendszerekre is gondolni. Az atommeghajtás persze lehetővé teszi az utazást, bár az ember elméje megborzong, ha belegondol, mennyi időt vesz majd igénybe az út. Éveket! Mégis, kétségem sincs, hogy bőven lesznek önkéntesek, ha eljön az ideje.

„Hízik – mustrálta kritikus szemmel Katherine –, és a haja is ritkul; pár év, és kopasz lesz.”

– A Plútó, mint a naprendszerünk legtavolabbi bolygója, egyértelmű kiindulópont a csillagok felé, ezért a kormány ott létesítette a bázist. A Csillaghajó építése már javában folyik... és itt jövök én a képbe.

Katherine érzékelte a légkondicionáló ritmikus zúgását, a szürke falú kabin szűk

terét. A kerek ablakokon túl a fekete űr csillagporral hintett üressége terült el, és számára felfoghatatlan volt, hogy bárki önként évekre bezárkózzon egy űrhajóba a csillagok felé vezető úton.

– A Csillaghajó-tervezet munkálatai lemaradásban vannak – folytatta Russ Cazalet. – Súlyos lemaradásban, ezért hívtak, hogy rendet rakjak. Átveszem a végrehajtás irányítását, és szabad kezet kaptam, hogy bármit megtegyek, ami az ütemterv helyreállításához szükséges. Addig maradok, amíg a hajó el nem készül, számításaim szerint ez néhány hónapot vesz igénybe. De sikerülni fog. Az én tapasztalataimmal és módszereimmel semmi kétségem sincs afelől – semmi kétségem! –, hogy minden nehézséget megoldok, és a Csillaghajó-tervezetet sikerre viszem. Ez egy újabb nagy előrelépés lesz a karrieremben.

A másodtiszt erőltetett mosolyt villantott.

– Sok szerencsét kívánok, Mr. Cazalet. És most, ha megbocsát, el kell végeznem néhány rutinellenőrzést.

Azzal sietősen elhagyta a kabint.

Cazalet kibámult az egyik kerek ablakon, és nyomasztó érzéssel töltötte el a nagy semminek a látványa. Aztán a felesége felé fordult, és alaposan végigmérte. Soha nem töltött még ennyi időt vele összezárva.

Részvéttelenül mérte végig a nőt. Nem nevezhette szépnek; ha valaha volt is bája, mára elmúlt. Harmincévesen egy aszott majomra emlékeztette, és azon tűnődött, miért is vette el feleségül. „Talán beleszerettem” – gondolta, de a szó mögött már nem találta a tartalmat.

A felesége! Milyen különös dolog történt vele... habár azt nem bánta, hogy megházasodott. Hasznos volt az asszony, bárcsak lett volna benne egy kicsivel több „tűz”. Az a közöny, amellyel minden újabb fordulatot

fogadott, bosszantotta. Az életet irányítani kell, nem passzívan belenyugodni.

Hirtelen felpattant, ide-oda járkált a szobában, majd visszafordult hozzá, és így szólt:

– Még négy hónap a Plútóig... istenem, de *unni* fogom!

Az űrhajó lassan fékezett a Plútó felé közeledvén. A Nap apró, vakító ívfénynek tűnt, hihetetlenül távolinak, korong nélkül. A csillagok hidegen pislákolnak.

„A Földnek kék az égboltja, fák vannak, meleg szellők...” – gondolta Katherine.

Minél messzebb kerültek, annál nehezebb volt felidéznie az anyabolygó képét, és most, hogy a Plútó megjelent az ablakokon túl, a szavak már semmit sem jelentettek.

Egy, a Földnél kisebb világot látott, sötétebb volt, mint maga az űr, és dermesztően hideg. Éles, fekete sziklacsúcsok törtek fel a szürke, kráterekkel szabdalta kőzetburokból. Nem rendelkezett igazi légkörrel, talán néhány ritka, inaktív gáz volt csak jelen. A hőmérséklet közel az abszolút nulla fokhoz. Jégtengerek és gleccserek borították a mély völgyek fenekét.

„Ez hát az *otthon* – gondolta mélabúsan –, az *új otthonunk*.”

– A Plútón másfajta a szervezeti struktúra – szólalt meg Cazalet. Olyan sokáig ült mozdulatlanul, hogy Katherine azt hitte, elaludt. – Az állomást fele-fele arányban irányítja a kormány és a magántőke. Egyszerű gazdasági megfontolásból van így. A bázis létrehozása iszonyú költséggel járt; sem a kormány, sem a vállalatok nem tudták volna egyedül megoldani. Ugyanakkor a Plútó két szempontból is egyedi helyszín. A Csillaghajó-tervezet szempontjából a bolygó a logikus kiindulópont a Naprendszeren túli utazáshoz. Emellett, mivel olyan messze van minden természetes hőforrástól, ide- ➤

ális laboratórium az alacsony hőmérsékletű kísérletekhez. Ezt a második tényezőt használja ki az Interplanet Vegyi Művek. Az abszolút nulla fok közelében a kémiai reakciók gyakran egészen másképp zajlanak, mint a Földön – főként az összetett szerves vegyületeknél. A hormonok tipikus példák. Kiderült, hogy mesterségesen előállíthatók azok a létfontosságú váladékok, amelyeket normálisan az emberi test belső elválasztású mirigyei termelnek. Ezek a hormonok képezik az öregedő sejtek megfiatalításának alapját. A termelés kicsi, a költség magas – el lehet képzelni az eredményt. Néhány gazdag ember, aki érzi, hogy kicsúszik a fiatalsága a kezéből, hajlandó hatalmas összegeket fizetni a plútói hormonokért. Az Interplanet Vegyi Művek így olyan nyereséghez jut, amelynek nagysága már csak csillagászati mértékkel fejezhető ki. De ez minket nem érint. A Csillaghajó-tervezet a kormány hivatalos vállalkozása Plútón, és nem hiszem, hogy kapcsolatba kerülnénk az IVM ügyeivel.

Katherine áttetsző buborékot pillantott meg a sötét felszínen.

– Gondolom, az ott a telep – mondta. – Nagyon kicsinek tűnik.

Russell Cazalet kijavította:

– Amit látsz, az csak a felszín, Kate. Maga a telep a föld alatt van, hogy kihasználják a több ezer tonna szilárd közet természetes hőszigetelő tulajdonságait.

Ez újdonság volt Katherine számára, soha nem gondolt bele.

– Föld alatt fogunk élni? – A gondolat elborzasztotta; még mindig kék eget és forró napsütést képzelte maga elé.

– Természetesen. – Cazalet arcán gúnyos mosoly suhant át. – Ugye nem hitted azt, hogy a légkör nélküli, mínusz kétszázhetven fokos felszínen fogsz élni?

– Bele sem gondoltam még igazán.

– Meg fogod szokni, Kate. A fényt, a meleget és az energiát egy atomreaktor biztosítja. Az élelmet persze importálni kell, kivéve azt a kevés szintetikus táplálékot, amit az Interplanet laboratóriumai állítanak elő. Szerencsére a vízellátás nem okoz gondot – a Plútón rengeteg van belőle, jég formájában.

Katherine-nek sosem volt ínyére az ötlet, hogy a Plútóra jöjjenek, és most már gyűlölni kezdte. Föld alatt élni, szintetikus ételeket enni...

– Remélem, gyorsan végzel a munkáddal – mondta. – Minél előbb vissza akarok menni a Földre.

Cazalet magabiztosan válaszolt:

– Pillanatok alatt sínre teszem a Csillaghajó-tervezetet, pillanatok alatt, Kate! Aztán otthon újabb, sokkal jobb állás vár. Annak meg te is örülni fogsz.

Katherine nem válaszolt.

A hangszórókból a kapitány szava harsant:

– Mindenki csatolja be magát, leszállunk!

A gravitáció valamivel kisebb volt, mint a Földön. Eleinte zavaróan hatott, de Katherine gyorsan alkalmazkodott. A levegő tiszta volt, az oxigéntartalom kissé magasabb a normálnál, mégis – helyett, hogy frissítő lett volna – száraz forróság és nyomasztó nehézség telepedett rá, s a szél teljes hiánya olyan légkört teremtett, amely eltompította az érzékeket.

Csupasz sziklán állt, mögötte az űrhajó, amely idáig hozta őket. Felnézett a hatalmas kupolára. Az űr feketén nehezedett rájuk, a csillagok hideg, barátságtalan fényben szikráztak. Hirtelen félelem szorította össze a szívét, és megborzosgott. Ez a magányos előőrs kétségbeesetten kapaszkodott a létbe a természet túlerejével szemben

– nem kellett sok képzelőerő ahhoz, hogy az ember minden itt élő pusztulását lássa maga előtt.

Annyi minden elromolhatott. A kupola megrepedhet, a levegőkészlet kimerülhet, az atomreaktor felrobbanhat – a segélyhajók nem érkezhettek meg időben. A lét oly sok tényezőtől függött, amely éppen csak az emberek ellenőrzése alatt áll. A Földön a természet óvott és védett; itt ellenség volt... a Plútón soha senki nem érezhette magát biztonságban.

Az Interplanet emberei éppen a ládákat rakodták ki az űrhajóból, és egy ketrecbe rakták át, amely meredeken süllyedt a sziklafalba. Cazalet türelmetlenül toporgott. Nem szokta meg, hogy figyelmen kívül hagyják, márpedig eddig senki sem vett róla tudomást.

Két alak bukkant elő a ketrecből, és hanyagul az űrhajó felé sétált. Az idősebbik megkérdezte:

– A Csillaghajóhoz is küldtek valamit?

Valaki a hüvelykujjával Cazalet felé bökött.

– Csak őt!

Russell Cazalet dühösen rájuk meredt. Eljött az idő, hogy megmutassa, ki az úr a háznál. Odamasírozott a két férfihoz, és az orruk elé dugta a papírait.

– Cazalet vagyok – mondta. – Átveszem a Csillaghajó-tervezetet. A földi kormány szerint nem haladnak elég gyorsan, és azért küldtek, hogy irányítsam a munkát.

Az idősebb férfi bólintott.

– Számítottam rá, hogy hamarosan küldenek valakit. Nem maga az első, jó néhányan voltak már. Én Sutherland vagyok, a projekt felelős mérnöke. Ő pedig Jimmy Grant, az egyik beosztottam.

A fiatal srác friss arcú volt, szeplős és göndör hajú.

– Mrs. Cazalet? – fordult Sutherland Katherine felé. – Igyekezzünk majd mindent megtenni, hogy otthon érezze magát. Megkérem a feleségemet, hogy keresse fel, és mutassa be a helyi szokásokat. Sajnos nem kellemes hely ez a hölgyek számára.

Azzal Grant vállára tette a kezét, és a hajó felé tessékelte.

– Vidd a poggyászukat, Jimmy! Én lekalauzolom őket.

A ketrec függőlegesen, nagy sebességgel ereszkedett. Egyetlen lámpa világított benne, szék nem volt. Sutherland az egyik Interplanet-láda sarkára ült le.

– Mi tartja fel itt a munkát? – kérdezte Cazalet. – Azonnal hozzá akarok látni.

Sutherland elmosolyodott. Kerek, piros arcát fehér hajkoszorú keretezte.

– Gondoltam, hogy ezzel fogja kezdeni... de mindegy. Ez nem a Föld. A Plútón más-hogyan mennek a dolgok. Rendezkedjenek be, aztán pár nap múlva keressen fel, és megmutatok mindent.

A fesztelen hangnem heves reakciót váltott ki Cazaletből.

– Két óra múlva az irodájában leszek, Sutherland. Teljes jelentést kérek az eddigi munkáról, és magyarázatot várok a késésre.

A ketrec megállt. Előregyártott bungalók sora húzódtott geometriai pontossággal – ez volt a lakóövezet. Sutherland otthagya őket az egyik háznál, és megjegyezte, hogy a felesége hamarosan meglátogatja Katherine-t. Azzal elsétált. Katherine lesújtva szemlélte új otthonát. Nem várt sokat, de a valóság még sivárabb volt, mint amire számított. A falak kopárak, a festék megfakult; a két szobában alig néhány bútordarab, ridegen célszerű minden. Dísz tárgy egyáltalán nem volt benne.

Két órával később Cazalet megjelent a mérnök irodájában. Sutherland nem volt ↪

bent. Várt. Egyre türelmetlenebbül várt. Tizenöt perc. Harminc. Negyven. Nyilvánvalóvá vált, hogy Sutherland nem jön – és lassan Czalet is rádöbben, hogy szándékosan nézik levegőnek.

Egy olyan bolygón, amelynek egy keringési ciklusa kétszáznegyven évig tart, az időmérés pusztán formáság. Huszonnégy órák órát használtak. A telep indulásakor két tizenkét órás műszakot vezettek be; de amikor megérkeztek az asszonyok, ezen változtatni kellett.

Egyetlen feleség sem lenne elégedett olyan rendszerrel, amely nem hagy időt a férjének arra, hogy megadja neki azokat az apró figyelemességeket, amelyekre vágyik. Így átváltottak a háromszor nyolc órás időbeosztásra: nyolc óra munka, nyolc óra pihenés, nyolc óra szórakozás. Három műszakban kezdtek dolgozni is, így a munka folyamatosan haladhatott.

Czalet visszatért a bungalójához. Sötétség fogadta: a világítást automatikusan lekapcsolták az alvásidőre. Morogva lefeküdt.

Nyolc órával később felkelt, és Katherine-nel együtt a többi lakóval közös étkezőcsarnokba vonult. A reggeli szerény volt: főtt zöldségek, mind szintetikus és íztelen; sajt, vitamintabletták; és egy ital, amely úgy nézett ki, mint a színezett víz.

Ezután visszament Sutherland irodájába, elszántan, hogy végre mozgásba lendítse a

dolgokat. A mérnök éppen egy középkorú, mongolos vonású férfival beszélt.

– Czalet, az új ügyvezetőnk – mutatta be Sutherland. – Colby professzor, a tudományos tanácsadónk.

Colby távolságtartóan viselkedett, kissé szórakozottnak is tűnt. Czalet már ismerte az efféle típust, és tudta, hogy szigorúan kell bánnia a tudóssal.

– Uraim – kezdte határozottan –, azért vagyok itt, hogy a lehető legrövidebb idő alatt befejezzem a Csillaghajó-tervezetet, és elvárom a teljes együttműködésüket. Forduljanak hozzám minden problémával, és én megoldom, mindig is ez volt a módszerem. A részleteket másokra hagyom, az én dolgom a tervezés. Megtervezni, hogy a megfelelő ember a megfelelő helyen, a megfelelő időben legyen. Megtervezni, hogy az anyagok mindig rendelkezésre álljanak. Megtervezni, hogy a munka akadály nélkül folyhasson, ne legyenek fennakadások.

Colby réveteg tekintettel hallgatta, ezért Czalet gyorsan hozzátette:

– A tudományos részébe nem fogok beleszólni. Ahhoz nem értek, csakis a kivitelezéshez. Önnek is megvan a maga feladata, mint ahogyan nekem is; nekem kell gondoskodnom arról, hogy minden zökkenőmentesen folyjon. Így rekordidő alatt befejezhetjük a projektet.

Sutherland a tenyerébe köhögött. Legálábbis köhögésnek tűnt.

Dan Simmons
TERROR

„A történelmi regény és a természetfeletti horror zseniális ötvöze.” – Stephen King

www.ekonyv.hu

eKönyv

– A körülmények a Plútón nem egészen ugyanazok, mint a Földön – jegyezte meg higgadtan. – Maga még nem volt itt elég ideig, hogy megértse, milyen finom különbséget okoz a Nap távolsága. Itt, a Naprendszer peremén az idő mintegy elveszti jelentőségét. Semmi értelme sietni...

Cazalet ridegen közbevágott:

– Nagyon is van értelme! Lemaradásban vannak, a földi kormány sürgeti a tervezet mielőbbi befejezését. A csillagok arra várnak, hogy meghódítsuk őket.

– Már évszázadok óta vártak, azelőtt is, hogy mi megérkeztünk a Plútóra – mondta Colby. – Várhatnak még egy kicsit.

Cazalet összevonta a szemöldökét. Mindkét férfi hozzáállásában lustaságot érzékelt.

– Ez egyáltalán nem elfogadható. Mik a problémák? Mi okozza a késést?

– *Nincsenek* problémák – felelte Colby. – Minden a terv szerint halad. A Csillaghajót megépítik, és működni fog. Önnek nincs semmi tennivalója.

Kínossá vált a csend. Cazalet nem tudta, hogyan reagáljon Colby szavaira, Sutherland segítette ki a helyzetből.

– Berendeztünk magának egy irodát, Cazalet. Előkészítettünk rengeteg adatot is. Haladási táblázatokat, statisztikákat, grafikonokat, munkabeosztásokat. Böngészheti őket, nem fog unatkozni, efelől biztosíthatom.

Átvezette Cazaletet ugyanabban az épületben egy szobába, kinyitotta az ajtót, s egy papírokkal és számítógép-konzollal telezsúfolt íróasztalra mutatott.

– Ez mind a magáé – mondta, majd elslattyogott.

Russell Cazalet leült, és különös magányt érzett. A Plútón egészen más volt a helyzet, mint amire számított. Egy pillanatra átvillant az agyán, hogy Sutherland

talán el akarja távolítani, félre akarja állítani. Aztán ránézett az előtte heverő statisztikák halmára, és rájött, hogy nem erről van szó.

Előtte volt minden adat, ami a Csillaghajó-tervezetre vonatkozott. Hozzáfogott, hogy elkészítse az új ütemtervet.

– Muszáj volt átjönnöm – csacsogta Lily Bates. Szavai szinte zuhatagként ömlöttek a szájából. – Olyan ritkán hallunk első kézből híreket a Földről. Remélem, kezdesz már megszokni minálunk! Persze nem megy az egyik napról a másikra, de ahogy a férjem szokta mondani, az emberi faj alkalmazkodóképességének nincs párja.

Lily az orvos felesége volt, és férjével elmentében szemernyi tartózkodás sem volt benne.

– Nem hiszem, hogy valaha is megszeretem a Plútót – mondta Katherine.

Épp Mrs. Sutherlanddel beszélgetett, és legközelebbi szomszédjával, egy csinos asszonnyal, aki ragaszkodott hozzá, hogy mindenki Bubinak szólítsa. A becenév egyáltalán nem illett hozzá.

– Hát, hogy *megszereted*, az talán túlzás, drágám – hadarta Lily –, de idővel biztosan hozzászoksz. Mi is hozzászoktunk, nem igaz? – nézett a másik kettőre, de választ nem várt. – Pionírok vagyunk, tudod, mint azok az asszonyok, akik ekhós szekéren indultak nyugatnak. Szerintem nekik sem tetszett az elején, de végül megszokták. Most pedig mesélj nekünk a Földről...

– Igen, kérlek! – esdekelt Bubi. – Mi most a legújabb divat odahaza?

– Engem inkább a művészetek érdekelnek – szólt közbe Mrs. Sutherland, és előrehajolt a székében. – Igaz, hogy már kifejlesztették azokat a képernyőket, amelyek a színszimfóniákat közvetlenül az otthonok-